

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoCsp/36/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124406009
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Šlesarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:6124406009.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ivany Šlesarovej a sudcov Mgr. Jozefa Mačeja a JUDr. Ľuboslavy Vankovej
v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., IČO 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, právne zastúpený: Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., IČO 47 234 679, so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. XXX, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Malcho, s.r.o., IČO 55 962 165, so sídlom 034 92 Stankovany 549, o zaplatenie 7.051,79 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Senica č.k. 3Csp/118/2024-114 zo dňa 4. júna 2025 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu.

1.2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou voči žalovanému domáhal zaplatenia 7.051,79 eur s prísl. na tom základe, že žalovaný ako dlžník, uzatvoril so žalobcom ako veriteľom, dňa 21.12.2021 zmluvu o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver v celkovej výške 7.000,- eur, pri ročnej úrokovej sadzbe 19,90% a RPMN 21,82%. Žalovaný sa zaviazal splatiť poskytnutý úver v mesačných splátkach minimálne vo výške 2,09% z výšky úverového rámca, t.j. minimálne v splátkach vo výške 146,30 eur mesačne. Žalovaný si svoju povinnosť neplnil riadne a včas a preto ho žalobca dňa 22.07.2024 vyzval na zaplatenie dlžnej sumy 438,90 eur s upozornením, že ak dlžnú sumu nezaplatí v lehote 15 dní, žalobca bude požadovať jednorazové vrátenie celého úveru. Žalovaný dlžnú sumu nezaplatil, a preto žalobca dňa 22.08.2024 vyzval žalovaného na splatenie celého úveru čerpaného na základe uzavretej zmluvy v celkovej sume 7.772,46 eur najneskôr do 15 dní od spísania tejto výzvy. Žalovaný dlžnú sumu nezaplatil a preto si žalobca uplatnil svoj nárok na súde.

1.3. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Namietal, že zo žaloby nie je zrejmé, aká suma bola zo strany žalovaného ku dňu podania návrhu uhradená a akým spôsobom žalobca započítal jednotlivé splátky, koľko išlo na istinu, zmluvný úrok a poplatky spojené s omeškaním. Žalobca tiež neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. Podľa žalovaného zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. O spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpisu zmluvy a preto je bezúročná a bez poplatkov. Zmluva o úvere neobsahuje zároveň všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Navyiac žalobca nepostupoval pri vyhlásení mimoriadnej

splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Obč. zák., preto nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu.

1.4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b) , § 9 ods. 1, prvá veta zákona č. 129/2010 Z.z., § 52 ods. 1,2, § 53 ods. 1,9, § 53 ods. 9, § 37 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej ako „Obč. zák.“), § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy.

1.5. V danom prípade súd prvej inštancie prioritne skúmal, či boli splnené podmienky pre zosplatenie celého zvyšku dlhu. Zaoberal sa tým, či žalobca postupoval v súlade s § 7 a nasl. Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. (ďalej len ZoSÚ) a či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ a z toho dôvodu v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ nebol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V ďalšom uzavrel, že výzva na zaplatenie nedoplatku nebola určitá a nebolo špecifikované, pre ktorú splátku mienil žalobca vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Účelom právnej úpravy podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. je zamedziť zosplateniu záväzkov spotrebiteľov zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorých plnenie je dojednané v splátkach, z dôvodu len krátko trvajúceho omeškania spotrebiteľa so zaplatením splátky (len pár dní) a súčasne dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splneniu dlžnej splátky pred tým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatenie celého dlhu. Nepochybne spotrebiteľ musí byť informovaný, pre nezaplatenie ktorej splátky mu hrozí uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Obč. zák. Výzvu veriteľa podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. a žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky je potrebné považovať za právne úkony a tieto pre svoju platnosť vyžadujú v zmysle § 37 Obč. zák. určitosť a zrozumiteľnosť. Výzva podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. musí byť jasná a určitá, aby spotrebiteľ nadobudol vedomosť, s ktorou konkrétnou splátkou je v omeškaní viac ako tri mesiace, aby sa prípadným zaplatením omeškanej splátky mohol účinne vyhnúť zosplateniu celej pohľadávky. V neposlednom rade je označenie rozhodujúcej splátky nevyhnutné aj pre aplikáciu § 54a Obč. zák. Žalobca výzvou z 22.7.2024 oznámil žalovanému, že pohľadávka je po lehote splatnosti vo výške 48,90 eur (správne malo byť 438,90 eur) a zároveň ho vyzval na zaplatenie dlžnej sumy, pričom výzva nespĺňala zákonné požiadavky tak, ako to má na mysli § 53 ods. 9 Obč. zák. Preto je takáto výzva neurčitá a nezrozumiteľná. Žalobca dostatočným spôsobom nepreukázal využitie práva na predčasné zosplatenie zvyšku úveru a nemohlo tak dôjsť ani k predčasnej splatnosti peňažného záväzku. Takýto právny úkon súd prvej inštancie posúdil ako neurčitý právny úkon a v zmysle § 37 Obč. zák. pre jeho neurčitosť, teda ide o neplatný právny úkon. Pre úplnosť súd prvej inštancie konštatoval, že dojednanie v Hlave 7. o predčasnom zosplatení úveru je pre nedodržanie písomnej formy s poukazom na § 9 ods. 1 ZoSÚ a § 40 ods. 1 Obč. zák. neplatné a žalobca nebol oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Vzhľadom na skutočnosť, že nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca nebol oprávnený požadovať od žalovaného jednorazové splatenie úveru, a preto súd prvej inštancie jeho žalobu zamietol.

1.6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, a pretože mal žalovaný vo veci plný úspech, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

2.1. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP. Odvolaciemu súdu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť, žalobe vyhovieť a žalobcovi priznať nárok na náhradu trov konania.

2.2. V odvolaní namietal záver súdu prvej inštancie, že výzva žalobcu podľa § 53 ods. 9 a § 565 Obč. zák. nespĺňajú náležitosti kvalifikovanej výzvy, nakoľko ani jeden z nich neobsahuje špecifikáciu splátky, s ktorou bol žalovaný v omeškaní so splácaním úveru.

2.3. S uvedeným záverom súdu prvej inštancie vyjadril žalobca silný nesúhlas argumentujúc, že list zo dňa 22.7.2024 označený ako Výzva na zaplatenie dlžnej sumy, ako aj list zo dňa 22.8.2024 označený ako Výzva k splateniu celého úveru, obsahujú všetky náležitosti predpísané zákonom, z ktorého dôvodu nemôže ísť o neplatný právny úkon. Žalobcovi nebolo zrejmé, na základe akého právneho ustanovenia alebo jeho výkladu súd požaduje od žalobcu, aby vo výzve podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Obč. zák. uvádzal nad rámec zákona dodatočnú náležitosť, a to konkrétne nezaplatenú splátku, pre ktorú má veriteľ v úmysle vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Takáto obsahová náležitosť nevyplýva zo

žiadneho zákonného ustanovenia a preto ju nie je možné spravodlivo od žalobcu vyžadovať. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici spisová značka 43CoCsp/18/2023-228 zo dňa 8.5.2023, Krajského súdu v Nitre spisová značka 12CoCsp/25/2021 a Krajského súdu v Trenčíne spisová značka 19CoCsp/13/2022 zo dňa 28.9.2022. Mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil platnosť týchto úkonov, pričom podľa rozhodnutí Ústavného súdu mal vykladať predmetné právne úkony v prospech ich platnosti.

2.4. V ďalšom namietal záver súdu prvej inštancie o nedostatočnom skúmaní schopnosti žalovaného splácať úver s náležitou odbornou starostlivosťou v zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 ZoSÚ tvrdiac, že dodržal všetky zákonné ustanovenia a naplnil v tomto smere účel zákona. V konaní predložil a preukázal všetky svoje kroky súvisiace nielen s preverovaním, ale aj s následným posudzovaním schopnosti žalovaného splácať predmetný úver. Súdu prvej inštancie bol predložený dôkaz - informácie o skúmaní bonity z interného systému, ktoré preukázali schopnosť dlžníka splácať úver tak, ako to predpokladá ustanovenie § 7 ods. 1 uvedeného zákona. S ohľadom na znenie ustanovenia § 11 ods. 2 tohto zákona preto možno bez akýchkoľvek pochybností konštatovať, že žalobca sa v danom prípade nedopustil hrubého porušenia povinnosti tak ako to vyplýva z ustanovenia § 7 ods. 1 tohto zákona, keďže skúmal schopnosť žalobcu splácať úver nielen tým, že zisťoval jeho príjem, jeho rodinný stav, majetkové pomery, vykoná lustráciu v externých registroch, ale nad rámec povinností vyžadoval od žalobcu ako klienta aj výpisy z bankových účtov. Zároveň podotkol, že nielen veriteľ je v zmysle zákonných ustanovení povinný skúmať bonitu klienta, ale taktiež klient je povinný poskytnúť veriteľovi všetky relevantné informácie tak ako mu to ukladá ustanovenie § 7 ods. 2 z uvedeného zákona. Na základe uvedeného žalobca zastával názor, že pri skúmaní bonity žalovaného ako klienta postupoval s najvyššou možnou mierou odbornej starostlivosti, preto v zmysle citovanej zákonnej úpravy splnil všetky podmienky, ktoré mu zákon ukladal. Žalobca predložil súdu dôkladnú analýzu preverovania bonity klienta tak z informácií ním poskytnutých ako aj údajov z registra, preto zastával názor, že jeho konanie nemôže byť hodnotené ako hrubé porušenie povinností podľa ustanovenia § 7 ods. 1 uvedeného zákona.

2.5. Žalobca namietal záver súdu prvej inštancie o absencii písomnej dohody o možnosti predčasného zosplatnenia úveru z dôvodu, že úverové podmienky žalobcu nie sú fyzicky spojené so samotnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere a nie sú na jednej strane podpísané žalovaným na rozdiel od samotnej úverovej zmluvy. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Bratislava spisová značka 2CoCsp10/2023 zdôrazňujúc, že pri práve podľa § 565 Obč. zák., zákon hovorí len o tom, že uvedené má byť medzi stranami dohodnuté, pričom bližšie formálne požiadavky na spôsob tejto dohody neupravuje. Takáto obsahová požiadavka zmluvy nakoniec nevyplýva ani zo zákona o spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu SR zo dňa 07.02.2018 PL. ÚS 11/2016 - 60 publikovaného v Zbierke nálezov a uznesení ÚS SR pod číslom 1 /2018 ako aj na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky spisová značka 23 Cdo 1201/2009 zo dňa 29.06.2010.

3.1. Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu odvolaciemu súdu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

3.2. Namietal, že žalobca nezískal od žalovaného žiadne údaje o jeho nárokoch na stravu, bývanie a celkovo živobytie, z ktorých dôkazov by si mohol urobiť reálny obraz o tom, aká suma ostane žalovanému po odpočítaní nákladov na živobytie. Žalobca teda nepostupoval s odbornou starostlivosťou, z ktorého dôvodu nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

3.3. Žalovaný sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie tom smere, že výzva s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 Obč. zák. (výzva na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 22.7.2024) neobsahovala výslovne presnú identifikáciu mesačnej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru a preto je v zmysle ustanovenia § 37 ods. 1 Obč. zák. pre neurčitosť neplatným právnym úkonom. Neboli teda splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. V tejto súvislosti poukázal na to, že táto otázka bola vyriešená kolégium Najvyššieho súdu SR, ktorý uverejnil v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky číslo 3/2025 judikát pod bodom 34 ako Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 13. februára 2025 sp. zn. 6 Cdo/155/2022. Z uvedeného dôvodu považoval rozsudok súdu prvej inštancie za správny a nárok žalobcu za nedôvodný.

4. Ďalšie písomné podania vo veci podané neboli.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h)) CSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 1 CSP).

6. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalovaného nariaďovať pojednávanie, pretože nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a ani to nevyžadoval dôležitý záujem.

7. Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Podľa § 379 CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak
a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý,
b) ide o nerozlučné spoločensťo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov,
c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

10. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

11. Podľa § 380 ods. 2 CSP, na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

12. Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

13. Podľa § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Obč. zák. ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

14. Podľa § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Obč. zák. v znení účinnom do 31.10.2024 ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže obchodník uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15. Podľa § 37 ods. 1 Obč. zák., právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

16. Podľa § 39 Obč. zák., neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o

odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré strana môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. V odvolacom konaní sa dispozičná zásada prejavuje tým, že odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania, t. j. že odvolanie prejedná len v medziach, v ktorých ho odvolateľ napáda. Ustanovenie § 379 CSP zároveň vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania, pričom ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania. Odvolací súd je podľa ustanovenia § 380 ods. 1 CSP viazaný aj dôvodmi odvolania, t. j. na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s ustanovením § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodovaní o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenie zistil. Jedinú výnimku predstavuje podľa ustanovenia § 380 ods. 2 CSP oprávnenie odvolacieho súdu preskúmať vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, a to z úradnej moci.

18. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadami, ktoré sa týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP.

19. Odvolací súd ďalej skúmal splnenie procesných podmienok a postup súdu prvej inštancie v tom smere, či jeho postupom nebolo znemožnené strane sporu, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a či prípadná existencia nesprávneho procesného postupu ako nedostatku súdu prvej inštancie nemohla byť napravená v konaní pred odvolacím súdom. Vada konania vymedzená v § 389 ods. 1 písm. b) CSP je vo svojej podstate porušením základného práva na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku SR okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

20.1. Žalobca v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h).

20.2. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

20.3. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

21. Odvolací súd posúdením vyjadrení strán sporu v odvolacom konaní ako aj v konaní pred súdom prvej inštancie zistil, že súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými podstatnými tvrdeniami strán prednesenými v konaní, a preto nie je dôvod na postup odvolacieho súdu podľa § 387 ods. 3 prvá veta CSP. V tomto smere je nevyhnutné poukázať na uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 78/2005, podľa ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, pokiaľ zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúma v odvolacom konaní.

22. Z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nie je potrebné, aby odvolací súd

v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie skutkové a právne závery, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie. Pri posudzovaní vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie je nevyhnutné len zdôrazniť okolnosti podstatné a rozhodné, ktoré súvisia s odvolacími dôvodmi. Tento postup krajského súdu ako odvolacieho je aj v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 8. októbra 2009, podľa ktorého odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvoinštančného súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania. Uvedený záver je zhodný so závermi vyslovenými v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 170/05, v zmysle ktorého pokiaľ v odvolacom konaní dôjde k potvrdeniu rozhodnutia súdu prvej inštancie, tak odvolací súd sa v zásade môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu.

23. Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie istiny v sume 7.051,79 eur, úroku v sume 654,67 eur, úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 6.999,71 eur od 7.9.2024 do zaplatenia, žalobcom uplatnený na základe medzi stranami sporu uzatvorenej úverovej zmluvy číslo 7112102265 zo dňa 21.12.2021. Súd prvej inštancie žalobu zamietol, keď dospel k záverom, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ a z toho dôvodu v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ nebol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, že právny úkon zosplatenia je neplatný pre rozpor s ustanoveniami § 53 ods. 9 a § 565 Obč. zák. a § 37 Obč. zák., keďže Výzva na zaplatenie zo dňa 22.7.2024 neobsahuje uvedenie splátky, pre nezaplatenie ktorej splátky môže byť vyhlásená predčasná splatnosť úveru a že nebola dodržaná písomná forma dohody o predčasnom zosplatení úveru. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalobcu je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či v konaní pred súdom prvej inštancie došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, či súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a či vec správne právne posúdil.

24. Jedným z dôvodov pre zamietnutie žaloby bolo konštatovanie súdu prvej inštancie, že právny úkon zosplatenia úveru je neplatný pre nedodržanie ustanovení § 565 a § 53 ods. 9 Obč. zák., keďže vo výzve veriteľa obsahujúcej upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva žiadať o jednorazové zaplatenie celej pohľadávky, absentuje špecifikácia konkrétnej splátky, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh.

25. V danom prípade je nepochybné, že súd prvej inštancie správne identifikoval spor ako spotrebiteľský s odkazom na ustanovenia § 52 a nasl. Obč. zák. a ustanovenie § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Výzvou na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 22.7.2024 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie 438,90 eur pod následkom zosplatenia úveru, pričom neuviedol, pre zaplatenie ktorej splátky môže byť vyhlásená predčasná splatnosť úveru. Výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 22.8.2024 žalobca oznámil žalovanému, že banka dňa 22.8.2024 rozhodla o predčasnej splatnosti celého úveru a vyzval ho uhradiť celý dlh vo výške 7.772,46 eur s príslušenstvom do 15 dní.

26. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o neplatnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v prejednávanej veci a v tomto smere poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 5Cdo/2/2023 z 25. januára 2024, sp. zn. 5Cdo/197/2022 z 26. júna 2024, sp. zn. 5Cdo/188/2023 z 31. júla 2024, sp. zn. 6Cdo/15/2023 z 25. septembra 2024), v zmysle ktorej platí, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 a § 53 ods. 9 Obč. zák., pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už vo výzve pred zosplatením (sp. zn. 5Cdo/197/2022 z 26. júna 2024, sp. zn. 6Cdo/15/2023 z 25. septembra 2024), resp. v samotnom zosplatení (sp. zn. 5Cdo/2/2023 z 25. januára 2024), presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatiť celý dlh.

27. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa zosplatiť dlh a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškание so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi. Ak občiansky zákonník hovorí o možnosti uplatnenia práva podľa § 565 Obč. zák. najskôr v lehote po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškani, musí ísť vždy o konkrétnu splátku, nakoľko len v takomto prípade je možné

posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom. Preto z upozornenia na možnosť zosplatnenia musí byť zrejmé, pre omeškanie ktorej konkrétnej splátky je predmetný úver predčasne zosplatnený. Tento údaj musí byť jednoznačne konkretizovaný. I keď Občiansky zákonník *expressis verbis* neuvádza čo má byť obsahom predmetného upozornenia na možnosť zosplatnenia, tento obsah možno nepochybné vyabstrahovať z podmienok, ktoré musia byť splnené pre realizáciu mimoriadneho zosplatnenia úveru veriteľom. Pokiaľ ustanovenie § 53 ods. 9 Obč. zák. možnosť predčasného zosplatnenia úveru podmieňuje uplynutím 3 mesačnej doby od omeškania so zaplatením splátky, tak je zrejmé, že táto konkrétna splátka musí byť jednoznačne identifikovateľná, čomu zodpovedá povinnosť vedieť ju i konkretizovať. Veriteľ predsa musí vedieť, pre ktorú splátku svoje právo zosplatniť úver uplatnil a nie je dôvod, prečo by touto informáciou nemal disponovať aj dlžník. Ak právny úkon neobsahuje konkretizáciu splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol peňažný dlh zosplatniť, je neurčitý, nakoľko vyvoláva dôvodné pochybnosti o tom, či došlo k dodržaniu zákonom stanovenej minimálnej lehoty troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľa. Ak má ísť o riadne a platné upozornenie na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Obč. zák., nestačí spotrebiteľa iba všeobecne upozorniť na to, že je v omeškaní so zaplatením viacerých splátok (uvedením výšky omeškaných splátok), ale upozornenie musí obsahovať uvedenie tej konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ upozorňuje spotrebiteľa/dlžníka, že nezaplatením tej konkrétnej splátky využije oprávnenie vyhlásiť mimoriadne zosplatnenie úveru. Uvedenie tejto skutočnosti je dôležité aj z toho dôvodu, že uplatnenie práva na vyhlásenie splatnosti splátok v prípade neplnenia splátkového kalendára je ponechané len na vôli veriteľa, ktorý si môže vymáhať každú jednotlivú splátku samostatne, alebo môže (a zároveň nemusí) v dôsledku porušovania povinností dlžníka pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu a žiadať zaplatenie dlhu okamžite a jednorazovo. To, či veriteľ k takému právnemu úkonu pristúpi, je len na jeho slobodnom uvážení. Aj z toho dôvodu považoval odvolací súd za nevyhnutné, aby bol dlžník informovaný o konkrétnej splátke, pre ktorú veriteľ využil oprávnenie vyhlásiť mimoriadne zosplatnenie úveru. Z upozornenia veriteľa musí tiež v ďalšom jasne vyplývať, zaplatením ktorej konkrétnej splátky vie spotrebiteľ odvrátiť zosplatnenie úveru.

28. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. februára 2025, sp. zn. 6Cdo/152/2022 zverejneného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 3/2025 pod č. 34 vyplýva, že bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Obč. zák.). V odôvodnení tohto rozhodnutia ďalej Najvyšší súd SR uvádza, že vo vzťahu k prvému z uvádzaných aspektov (a k prvej trojici otázok z dovolania, ktoré boli v skutočnosti otázkou jedinou a ktorých/-ej/ podstatou s výnimkou naviazania na jednotlivé úkony v procese zosplatňovania úveru bolo, či žiadosť o jednorazové splatenie a/alebo upozornenie musí obsahovať aj identifikáciu splátky, pre omeškanie s ktorou má dôjsť k strate zodpovedajúcej výhody) totiž platí, že ak právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, môže zmluvný partner spotrebiteľa využiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (kde inak špeciálna úprava z ustanovenia § 53 ods. 9 Obč. zák. spôsobuje v drivej väčšine prípadov vrátane všetkých dojednaní o splátkach s mesačnou a kratšou frekvenciou nepoužiteľnosť všeobecnej úpravy z § 565 vety druhej Obč. zák. o možnosti použitia práva veriteľom najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky) a takému využitiu má (musí) predchádzať upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie práva v lehote nie kratšej ako 15 dní; bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch v zákone ustanovených lehôt). Na právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je dôvod nazerať ako na úkon zákon obchádzajúci (nakoľko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 Obč. zák.).

29. Odvolací súd, rešpektujúc ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít v predmetnej otázke konštatuje, že zo zisteného skutkového stavu je zrejmé, že ani vo výzve pred zosplatnením a v konečnom dôsledku ani v oznámení o predčasnej splatnosti úveru nie je špecifikovaná konkrétna splátka, pre ktorú veriteľ jednorazovo a predčasne zosplatnil celý úver. Odvolací súd zdôrazňuje, že takáto identifikácia splátky je potrebná aj z dôvodu určenia prvého dňa plynutia premlčacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka (spotrebiteľa) o tom, že zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru

(Najvyšší súd SR sp. zn. 2Cdo/149/2021 z 6. septembra 2023). Identifikácia splátky je tak podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatnený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený (Najvyšší súd SR sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26. júna 2024).

30. Z dôvodu neurčitosti (výzvy) ako právneho úkonu nie je potom možné považovať Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo dňa 22.8.2024 podľa ustanovenia § 565 Obč. zák. za platné a účinné. Odvolací súd uzatvára, že neuvedenie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ realizoval výzvu na zaplatenie neuhradenej splátky v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Obč. zák., malo za následok neplatnosť úkonu zosplatnenia úveru v zmysle ustanovenia § 565 Obč. zák., z ktorého dôvodu súd prvej inštancie správne žalobu zamietol.

31. Keďže odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k rovnakému záveru o neplatnosti právneho úkonu - zosplatnenia úveru v súdnej veci z vyššie uvedených dôvodov, bolo pre výsledok sporu nadbytočným zaoberať sa ďalšími odvolacími námietkami uvádzanými v odvolaní žalobcu.

32. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o náhrade trov konania, o ktorých rozhodol za aplikácie § 255 ods. 1 CSP.

33. Rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem na základe správne a dostatočne zisteného skutkového stavu. Žalobca v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie v konaní nezaoberal a ktoré by neboli predmetom jeho posudzovania. Nakoľko žalobcom uplatnené podstatné odvolacie tvrdenia nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a v právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, ako vecne správny v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP, pričom konštatuje správnosť jeho dôvodov a v celom rozsahu sa s ním stotožňuje.

34. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP a žalovanému ako úspešnej strane sporu priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník za dodržania zásad podľa § 251 CSP.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trnave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Podľa zákona č. 327/2005 Z. z. má dovolateľ právo na poskytnutie právnej pomoci určeným advokátom alebo Centrom právnej pomoci, pokiaľ spĺňa podmienky na jej poskytnutie. Podľa § 10 ods. 1 z. č. 327/2005 Z.z. konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci sa začína podaním písomnej žiadosti v obvode ktorej má dovolateľ bydlisko, pričom územná pôsobnosť jednotlivých kancelárií je uvedená na internetovej stránke Centra právnej pomoci D.. Žiadosť sa podáva na tlačíve a musí byť doložená dokladmi preukazujúcimi, že žiadateľ sa nachádza v stave materiálnej núdze. Doklady preukazujúce, že sa žiadateľ nachádza v stave materiálnej núdze, nesmú byť staršie ako tri mesiace. Žiadosť musí obsahovať meno a priezvisko žiadateľa, jeho trvalý alebo prechodný pobyt a rodné číslo.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).